

KINH ĐẠI BẤT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA
QUYẾN 288

**Phẩm 36: VƯỚNG MẮC VÀ KHÔNG VƯỚNG MẮC
VỀ TƯỞNG (2)**

Lại nữa Xá-lợi Tử, các thiện nam, thiện nữ trụ Bồ-tát thừa nếu lấy hữu sở đắc làm phương tiện, từ lúc mới phát tâm đối với Bồ thí ba-la-mật-đa, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tịnh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với pháp không bên trong, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với pháp không bên ngoài, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không khôngh biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tưởng, pháp không cộng tưởng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không khôngh tánh tự tánh, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với chân như, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với Thánh đế khổ, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với Thánh đế tập, diệt, đạo, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với bốn Tịnh lự, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với tám Giải thoát, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với bốn Niệm trụ, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với pháp môn giải thoát Không, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với pháp môn giải thoát Vô tưởng, Vô nguyên, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với mười địa Bồ-tát, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với năm loại mắt, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với sáu phép thần thông, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với mười lực của Phật, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với pháp không quên mất, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với tánh luôn luôn xả, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với trí Nhất thiết, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với trí Đạo tưởng, trí Nhất thiết tưởng, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với quả Dự lưu, khởi tưởng chấp trước nơi hành, đối với quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với quả vị Độc giác, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với tất cả hạnh Đại Bồ-tát, khởi tưởng chấp trước nơi hành; hoặc đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật, khởi tưởng chấp trước nơi hành. Nay Xá-lợi Tử, khi Đại Bồ-tát tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, nếu không có

phương tiện khéo léo, lấy hữu sở đắc làm phương tiện, khởi tưởng chấp trước nơi các pháp như thế thì gọi là vướng mắc về tưởng.

Lại nữa Xá-lợi Tử, như trước ông đã hỏi, thế nào là Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhā ba-la-mật-đa, không vướng mắc về tưởng, thì này Xá-lợi Tử, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhā ba-la-mật-đa có phương tiện khéo léo, hoặc đối với sắc chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với nhãm xứ chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với nhĩ, tỳ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với sắc xứ chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với nhãm giới chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với nhĩ giới chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với tỳ giới chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với hương giới, tỳ thức giới và tỳ xúc cùng các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với thiệt giới chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với thân giới chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với ý giới chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với địa giới chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với vô minh chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với Tịnh giới, An nhãm, Tinh tấn, Tịnh lự, Bát-nhā ba-la-mật-đa cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với pháp không bên trong chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tưởng, pháp không cộng tưởng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với chân như chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với Thánh đế khổ chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với bốn Tịnh lự chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với tám Giải thoát chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với bốn Niệm trụ chẳng khởi tưởng không hay bất

không, đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đắng giác, tám chi Thánh đạo cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với pháp môn giải thoát Không chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với pháp môn giải thoát Vô tưởng, Vô nguyệt cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với mười địa Bồ-tát chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với năm loại mắt chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với sáu phép thần thông cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với mười lực của Phật chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với pháp không quên mất chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với trí Nhất thiết chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với trí Đạo tưởng, trí Nhất thiết tưởng cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với quả Dự lưu chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với quả Nhất lai, Bất hoản, A-la-hán cũng chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với quả vị Độc giác chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với tất cả hạnh Đại Bồ-tát chẳng khởi tưởng không hay bất không; hoặc đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật chẳng khởi tưởng không hay bất không; đối với pháp quá khứ chẳng khởi tưởng không hay bất không, đối với pháp vị lai, hiện tại chẳng khởi tưởng không hay bất không.

Lại nữa Xá-lợi Tử, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, lấy vô sở đắc làm phương tiện, không nghĩ thế này: Ta bố thí, kẻ kia nhận, đây là vật bố thí và ý nghĩa của sự bố thí; không nghĩ: Ta giữ giới, đây là giới được giữ; không nghĩ: Ta tu nhẫn, đây là pháp tu nhẫn; không nghĩ: Ta tinh tấn, đây là pháp tinh tấn; không nghĩ: Ta nhập định, đây là pháp định; không nghĩ: Ta tu tuệ, đây là pháp tuệ; không nghĩ: Ta gieo phước, đây là phước được gieo và quả đạt được; không nghĩ: Ta nhập Chánh tánh ly sinh của Bồ-tát; không nghĩ: Ta đem lại sự thành tựu đầy đủ cho hữu tình; không nghĩ: Ta làm nghiêm tịnh cõi Phật; không nghĩ: Ta chứng đắc trí Nhất thiết trí; không nghĩ: Ta trụ không, chứng thật tánh của các pháp; không nghĩ: Ta chứng đắc đầy đủ các công đức của chư Phật.

Này Xá-lợi Tử, nếu Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa có phương tiện khéo léo, lấy vô sở đắc làm phương tiện thì không có tất cả vọng tưởng phân biệt chấp trước như thế; do khéo thông đạt pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thăng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tưởng, pháp không cộng tưởng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh, nên này Xá-lợi Tử, gọi đó là Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa có phương tiện khéo léo, lấy vô sở đắc làm phương tiện, không có tướng chấp trước.

Bấy giờ, Thiên đế Thích hỏi Cụ thọ Thiện Hiện:

– Thưa Đại đức, các thiện nam, thiện nữ trụ Bồ-tát thửa, khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, không có phương tiện khéo léo, lấy hữu sở đắc làm phương tiện, tâm dấy khởi tưởng chấp trước, khởi tưởng chấp trước Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã

ba-la-mật-đa; khởi tưởng chấp trước pháp không bên trong, khởi tưởng chấp trước pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tưởng, pháp không cộng tưởng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh; khởi tưởng chấp trước chân như, khởi tưởng chấp trước pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn; khởi tưởng chấp trước Thánh đế khổ, khởi tưởng chấp trước Thánh đế tập, diệt, đạo; khởi tưởng chấp trước bốn Tịnh lự, khởi tưởng chấp trước bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc; khởi tưởng chấp trước tám Giải thoát, khởi tưởng chấp trước tám Thắng xứ, chín Định thứ đê, mười Biến xứ; khởi tưởng chấp trước bốn Niệm trụ, khởi tưởng chấp trước bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo; khởi tưởng chấp trước pháp môn giải thoát Không, khởi tưởng chấp trước pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện; khởi tưởng chấp trước mười địa Bồ-tát; khởi tưởng chấp trước năm loại mắt, khởi tưởng chấp trước sáu phép thân thông; khởi tưởng chấp trước mười lực của Phật, khởi tưởng chấp trước bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng; khởi tưởng chấp trước pháp không quên mất, khởi tưởng chấp trước tánh luôn luôn xả; khởi tưởng chấp trước trí Nhất thiết, khởi tưởng chấp trước trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng; khởi tưởng chấp trước tất cả pháp môn Đà-la-ni, khởi tưởng chấp trước tất cả pháp môn Tam-ma-địa; khởi tưởng chấp trước quả Dự lưu, khởi tưởng chấp trước quả Nhất lai, Bất hoàn, Alla-hán; khởi tưởng chấp trước quả vị Độc giác; khởi tưởng chấp trước tất cả hạnh Đại Bồ-tát; khởi tưởng chấp trước quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật; khởi tưởng chấp trước chư Đại Bồ-tát; khởi tưởng chấp trước Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác; khởi tưởng chấp trước về các căn lành Phật đã gieo trồng; khởi tưởng chấp trước về việc đem các căn lành đã gieo trồng như thế hòa hợp, hồi hương đến quả vị Giác ngộ cao tột, thì này Kiều-thi-ca, đó gọi là các thiện nam, thiện nữ trụ Bồ-tát thừa, không có phuong tiện khéo léo, lấy hữu sở đắc làm phuong tiện, khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa vướng mắc về tưởng sở hữu.

–Này Kiều-thi-ca, các thiện nam, thiện nữ trụ Bồ-tát thừa, do tưởng chấp trước nên không thể tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa dứt sạch chấp trước và hồi hương quả vị Giác ngộ cao tột. Vì sao vậy? Ngày Kiều-thi-ca, vì chẳng phải bản tánh của sắc có thể hồi hương, chẳng phải bản tánh của thọ, tưởng, hành, thức có thể hồi hương; chẳng phải bản tánh của nhẫn xứ có thể hồi hương, chẳng phải bản tánh của nhĩ, tỳ, thiệt, thân, ý xứ có thể hồi hương; chẳng phải bản tánh của sắc xứ có thể hồi hương, chẳng phải bản tánh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ có thể hồi hương; chẳng phải bản tánh của nhẫn giới có thể hồi hương, chẳng phải bản tánh của sắc giới, nhẫn thức giới và nhẫn xúc cùng các thọ do nhẫn xúc làm duyên sinh ra có thể hồi hương; chẳng phải bản tánh của nhĩ giới có thể hồi hương, chẳng phải bản tánh của thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra có thể hồi hương; chẳng phải bản tánh của tỳ giới có thể hồi hương, chẳng phải bản tánh của hương giới, tỳ thức giới và tỳ xúc cùng các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra có thể hồi hương; chẳng phải bản tánh của thiệt giới có thể hồi hương, chẳng phải bản tánh của vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các

tho do thiệt xúc làm duyên sinh ra có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của thân giới có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các tho do thân xúc làm duyên sinh ra có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của ý giới có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các tho do ý xúc làm duyên sinh ra có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của địa giới có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của thủy, hỏa, phong, không, thức giới có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của vô minh có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của hành, thức, danh sáu, lục xứ, xúc, tho, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não có thể hồi hướng.

–Này Kiều-thi-ca, chẳng phải bản tánh của Bố thí ba-la-mật-đa có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịnh lực, Bát-nhã ba-la-mật-đa có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của pháp không bên trong có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của chân như có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của Thánh đế khổ có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của Thánh đế tập, diệt, đạo có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của bốn Tịnh lực có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của tám Giải thoát có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của bốn Niệm trụ có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của pháp môn giải thoát Không có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của mười địa Bồ-tát có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của năm loại mắt có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của sáu phép thần thông có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của mười lực của Phật có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của pháp không quên mất có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của tánh luôn luôn xả có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của trí Nhất thiết có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của tất cả pháp môn Đà-la-ni có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của tất cả pháp môn Tam-ma-địa có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của quả Dự lưu có thể hồi hướng, chẳng phải bản tánh của quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của quả vị Độc giác có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của tất cả hạnh Đại Bồ-tát có thể hồi hướng; chẳng phải bản tánh của quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật có thể hồi hướng.

Lại nữa Kiều-thi-ca, nếu Đại Bồ-tát, đối với quả vị Giác ngộ cao tột, muốn thị hiện, chỉ dẫn, khuyến khích, khen ngợi cho các hữu tình khác, thì nên dốc ý như thật

tướng mà thị hiện, chỉ dẫn, khuyến khích, khen ngợi. Lại nên thị hiện, chỉ dẫn, khuyến khích, khen ngợi như thế này: Khi hành Bố thí ba-la-mật-đa không nên phân biệt ta đang bố thí; hoặc khi hành Tịnh giới ba-la-mật-đa không nên phân biệt ta đang hộ giới; hoặc khi hành An nhẫn ba-la-mật-đa không nên phân biệt ta đang tu nhẫn; hoặc khi hành Tịnh tấn ba-la-mật-đa không nên phân biệt ta đang tịnh tấn; hoặc khi hành Tịnh lự ba-la-mật-đa không nên phân biệt ta đang nhận định; hoặc khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa không nên phân biệt ta đang tập tuệ; hoặc khi hành pháp không bên trong không nên phân biệt ta đang trụ pháp không bên trong; hoặc khi hành pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không khôn, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không khôn biên giới, pháp không tản mạn, pháp không khôn đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không khôn tánh, pháp không tự tánh, pháp không khôn khôn tánh tự tánh không nên phân biệt ta đang trụ pháp không bên ngoài cho đến pháp không khôn tánh tự tánh; hoặc khi hành chân như khôn nên phân biệt ta đang trụ chân như; hoặc khi hành pháp giới, pháp tánh, tánh khôn hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư khôn, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn khôn nên phân biệt ta đang trụ pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn; hoặc khi hành Thánh đế khổ khôn nên phân biệt ta đang trụ Thánh đế khổ; hoặc khi hành Thánh đế tập, diệt, đạo khôn nên phân biệt ta đang trụ Thánh đế tập, diệt, đạo; hoặc khi hành bốn Tịnh lự khôn nên phân biệt ta đang tu bốn Tịnh lự; hoặc khi hành bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc khôn nên phân biệt ta đang tu bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc; hoặc khi hành tám Giải thoát khôn nên phân biệt ta đang tu tám Giải thoát; hoặc khi hành tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ khôn nên phân biệt ta đang tu tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ; hoặc khi hành bốn Niệm trụ khôn nên phân biệt ta đang tu bốn Niệm trụ; hoặc khi hành bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo khôn nên phân biệt ta đang tu bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo; hoặc khi hành pháp môn giải thoát Không khôn nên phân biệt ta đang tu pháp môn giải thoát Không; hoặc khi hành pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện khôn nên phân biệt ta đang tu pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện; hoặc khi hành mười địa Bồ-tát khôn nên phân biệt ta đang tu mười địa Bồ-tát; hoặc khi hành năm loại mắt khôn nên phân biệt ta đang tu năm loại mắt; hoặc khi hành sáu phép thần thông khôn nên phân biệt ta đang tu sáu phép thần thông; hoặc khi hành mười lực của Phật khôn nên phân biệt ta đang tu mười lực của Phật; hoặc khi hành bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng khôn nên phân biệt ta đang tu bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng; hoặc khi hành pháp không quên mất khôn nên phân biệt ta đang tu pháp không quên mất; hoặc khi hành tánh luôn luôn xả khôn nên phân biệt ta đang tu tánh luôn luôn xả; hoặc khi hành trí Nhất thiết khôn khôn nên phân biệt ta đang tu trí Nhất thiết; hoặc khi hành trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng khôn khôn nên phân biệt ta đang tu trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng; hoặc khi hành tất cả pháp môn Đà-la-ni khôn nên phân biệt ta đang tu tất cả pháp môn Đà-la-ni; hoặc khi hành tất cả pháp môn Tam-ma-địa khôn nên phân biệt ta đang tu tất cả pháp môn Tam-ma-địa; hoặc khi hành quả Dự lưu khôn nên phân biệt ta đang tu pháp tướng tự quả Dự lưu; hoặc khi hành quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán khôn nên phân biệt ta

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

đang tu pháp tương tự quả Nhất lai, Bất hoản, A-la-hán; hoặc khi hành pháp tương tự quả vị Độc giác không nên phân biệt ta đang tu pháp tương tự quả vị Độc giác; hoặc khi hành tất cả hạnh Đại Bồ-tát không nên phân biệt ta đang tu tất cả hạnh Đại Bồ-tát; hoặc khi hành quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật không nên phân biệt ta đang tu quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật.

Này Kiều-thi-ca, các Đại Bồ-tát đối với quả vị Giác ngộ cao tột, nên thị hiện, chỉ dẫn, khuyến khích, khen ngợi như thế với các hữu tình khác, Đại Bồ-tát đối với quả vị Giác ngộ cao tột luôn luôn thị hiện, chỉ dẫn, khuyến khích, khen ngợi với các loại hữu tình khác như thế thì chẳng hề làm tổn hại mình, cũng chẳng làm tổn hại người, như chư Như Lai đã từng chấp thuận, thị hiện, chỉ dẫn, khuyến khích, khen ngợi các loại hữu tình.

Này Kiều-thi-ca, các thiện nam, thiện nữ trụ Bồ-tát thửa nếu luôn luôn thị hiện, chỉ dẫn, khuyến khích, khen ngợi như thế thì các loại hữu tình hướng đến Bồ-tát thửa, liền có thể xa lìa tất cả tướng chấp trước.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn khen Cụ thọ Thiện Hiện:

– Hay thay, hay thay! Như lời ông nói thì nay ông có thể khéo vì các Bồ-tát nói về tướng chấp trước.

Này Thiện Hiện, lại còn có tướng chấp trước vi tế này, Ta sẽ vì ông mà nói, ông nên lắng nghe và tư duy chín chắn.

Thiện Hiện bạch:

– Dạ! Xin Thế Tôn chỉ dạy cho! Chúng con muốn nghe!

Phật dạy:

– Ngày Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ Bồ-tát thửa muôn đạt đến quả vị Giác ngộ cao tột đối với Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác trong quá khứ, vị lai, hiện tại và các căn lành có được từ khi mới phát tâm cho đến khi trụ pháp, đều nhớ nghĩ chấp tướng và đã nhớ nghĩ rồi lại hồi hướng quả vị Giác ngộ cao tột thì tất cả sự nhớ nghĩ chấp tướng như thế đều gọi là chấp trước; hoặc đối với pháp thiện đã tu của tất cả đệ tử Như Lai và hữu tình khác đều nhớ nghĩ chấp tướng, lại hồi hướng tới quả vị Giác ngộ cao tột, thì tất cả như thế cũng đều gọi là chấp trước. Vì sao? Vì đối với công đức dứt sạch chấp trước, bao căn lành có được của tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, chẳng nên nhớ nghĩ và chấp tướng; đối với pháp thiện có được của đệ tử Phật và hữu tình khác, cũng chẳng nên nhớ nghĩ và chấp tướng, vì các sự chấp tướng đều là hư vọng.

Bấy giờ, Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

– Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như vật là rất sâu xa.

Phật dạy:

– Như vậy là do bản tính của tất cả các pháp là luôn xa lìa.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

– Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy đều nên kính lě.

Phật dạy:

– Như vậy là được nhiều công đức, nhưng Bát-nhã ba-la-mật-đa này là pháp không tạo, không tác, không thể lãnh hội được.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

– Bạch Thế Tôn, tính của tất cả pháp đều khó có thể lãnh hội.

Phật dạy:

– Như vậy là vì tất cả các pháp là nhất tính chẳng phải hai. Ngày Thiện Hiện, nên biết, các pháp nhất tính tức là vô

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

tánh; các pháp vô tánh tức là nhất tánh. Như vậy là các pháp là nhất tánh, vô tánh, không tạo, không tác. Như Đại Bồ-tát có khả năng nhận biết như thật về các pháp hiện hữu là nhất tánh, vô tánh, không tạo, không tác thì có thể xa lìa tất cả chấp trước.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy là khó có thể biết rõ.

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa này là pháp không thể thấy, không thể nghe, không thể biết, không thể hiểu, lìa tướng chứng đắc.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy là không thể nghĩ bàn.

Phật dạy:

Đúng vậy! Vì sao? Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy là chẳng thể dùng tâm để biết, vì lìa tướng của tâm; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng sắc để biết vì lìa tướng của sắc, chẳng thể dùng thọ, tưởng, hành, thức để biết vì lìa tướng của thọ, tưởng, hành, thức; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng nhãn xứ để biết vì lìa tướng của nhãn xứ, chẳng thể dùng nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ để biết vì lìa tướng của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng sắc xứ để biết vì lìa tướng của sắc xứ, chẳng thể dùng thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ để biết vì lìa tướng của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng nhãn giới để biết vì lìa tướng của nhãn giới, chẳng thể dùng sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra để biết vì lìa tướng của sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng nhĩ giới để biết vì lìa tướng của nhĩ giới, chẳng thể dùng thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra để biết vì lìa tướng của thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng tỷ giới để biết vì lìa tướng của tỷ giới, chẳng thể dùng hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra để biết vì lìa tướng của hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng thiệt giới để biết vì lìa tướng của thiệt giới, chẳng thể dùng vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra để biết vì lìa tướng của vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng thân giới để biết vì lìa tướng của thân giới, chẳng thể dùng xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra để biết vì lìa tướng của xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng ý giới để biết vì lìa tướng của ý giới, chẳng thể dùng pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra để biết vì lìa tướng của pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra;

Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế chẳng thể dùng địa giới để biết vì lìa tướng của địa giới, chẳng thể dùng thủy, hỏa, phong, không, thức giới để biết vì lìa tướng của hỏa, phong, không, thức giới; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng vô minh để biết vì lìa tướng của vô minh, chẳng thể dùng hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não để biết vì lìa tướng của hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng Bố thí ba-la-mật-đa để biết vì lìa tướng của Bố thí ba-la-mật-đa, chẳng thể dùng Tịnh giới, An nhẫn, Tịnh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa để biết vì lìa tướng của Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-

đa; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng pháp không bên trong để biết vì lìa tướng của pháp không bên trong, chẳng thể dùng pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thăng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh để biết vì lìa tướng của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng chân như để biết vì lìa tướng của chân như, chẳng thể dùng pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn để biết vì lìa tướng của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng Thánh đế khổ để biết vì lìa tướng của Thánh đế khổ, chẳng thể dùng Thánh đế tập, diệt, đạo để biết vì lìa tướng của Thánh đế tập, diệt, đạo; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng bốn Tịnh lự để biết vì lìa tướng của bốn Tịnh lự, chẳng thể dùng bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc để biết vì lìa tướng của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng tám Giải thoát để biết vì lìa tướng của tám Giải thoát, chẳng thể dùng tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ để biết vì lìa tướng của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng bốn Niệm trụ để biết vì lìa tướng của bốn Niệm trụ, chẳng thể dùng bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo để biết vì lìa tướng của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng pháp môn giải thoát Không để biết vì lìa tướng của pháp môn giải thoát Không, chẳng thể dùng pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện để biết vì lìa tướng của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng mười địa Bồ-tát để biết vì lìa tướng của mười địa Bồ-tát; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng năm loại mắt để biết vì lìa tướng của năm loại mắt, chẳng thể dùng sáu phép thần thông để biết vì lìa tướng của sáu phép thần thông; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng mười lực của Phật để biết vì lìa tướng của mười lực của Phật, chẳng thể dùng bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng để biết vì lìa tướng của bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng pháp không quên mất để biết vì lìa tướng của pháp không quên mất, chẳng thể dùng tánh luôn luôn xả để biết vì lìa tướng của tánh luôn luôn xả; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng trí Nhất thiết để biết vì lìa tướng của trí Nhất thiết, chẳng thể dùng trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng để biết vì lìa tướng của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng tất cả pháp môn Đà-la-ni để biết vì lìa tướng của tất cả pháp môn Đà-la-ni, chẳng thể dùng tất cả pháp môn Tam-ma-địa để biết vì lìa tướng của tất cả pháp môn Tam-ma-địa; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng quả Dự lưu để biết vì lìa tướng của quả Dự lưu, chẳng thể dùng quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán để biết vì lìa tướng của quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng quả vị Độc giác để biết vì lìa tướng của quả vị Độc giác; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng tất cả hạnh Đại Bồ-tát để biết vì lìa tướng của tất cả hạnh Đại Bồ-tát; Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chẳng thể dùng quả vị Giác ngộ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

cao tột của chư Phật để biết vì lìa tướng của quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật.

Bấy giờ, Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

—Bach Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế là không có sự tạo tác.

Phật dạy:

—Đúng vậy! Vì các sự tạo tác là chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì sắc chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được, vì thọ, tưởng, hành, thức chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì nhãn xứ chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì sắc xứ chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì nhãn giới chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì nhĩ giới chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì tỷ giới chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì thiệt giới chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì thân giới chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì ý giới chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì địa giới chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì vô minh chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì Bố thí ba-la-mật-đa chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì Tịnh giới, An nhẫn, Tịnh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì pháp không bên trong chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp

không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì chân như chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì Thánh đế khổ chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì bốn Tịnh lự chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì tám Giải thoát chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì bốn Niệm trụ chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì pháp môn giải thoát Không chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyên chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì mười địa Bồ-tát chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì năm loại mắt chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì sáu phép thần thông chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì mười lực của Phật chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì pháp không quên mất chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì tánh luôn luôn xả chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì quả Dự lưu chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật chẳng thể nắm bắt được nên sự tạo tác chẳng thể nắm bắt được.

Này Thiện Hiện, vì các sự tạo tác và các pháp về sắc... chẳng thể nắm bắt được nên Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế là không có sự tạo tác.

□